GUILELMUS PERALDUS. HUGO DE SANCTO VICTORE. HUGO DE FOLIETO. SMARAGDUS. PETRUS DAMIANUS

Österreich (?), 1435 Seite 9r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40507
Copyright: Melk, Benediktinerstift

si eplam ioh. Si mdi amor m corde hiret. nō est quo amor dei mtret, Sap m. Adulterine temptationes nō dabunt radices altas. nec stabile fundamtū collocabūt, Adultine plantationes sc̄ q̄bus dr iac m. Adulteri. nesciūs q̄ amicicia hi mdi mmicia ē deo & c. Amor dei, amor scē sōcietatis, amor ppe salutis, multū possunt valē ad stabilitatē nouitij, sumcul triplex difficile rumpit ecl m. Amore debet esse affixus cruci religiosus. q̄ ad religionem venit, Clauo mri amoris potest fiūt p. affixus cruci sue. q̄ clauis fixus. Sic ostium sepulchri ppm nō potuit i eo tenē. sic nec claui fixi eū m cruce tenuissent militū. sed clauo amoris mri ibi tenebatur. Sic amor xpi nouitū m religione debz retnē, Amor scē sōcietatis debz eū retnē. In ps. Ecce q̄ bonū & q̄ iocundū habitare fres m unum, Ppū xm. Fr q̄ adiuuat a fre. q̄ ciuitas firma, debilis qui pugnat cū forti, velle superi videt si potius eligat esse mt eos q̄ noceant. q̄ ri eos q̄ adiutorū pbeant, Amor etiā ppe salutis debet eū retnē. Amor iste magn debet esse m homīe. cū m bruteis tanē videatur esse, Ex amore salutis esse vi. q̄ ouis nālē lupū fugit. & cervus si m aquā cecidit. natando ad litus tendit. Item auis sagacē cauet laqum. & declinat lapidis ictū. & si mādūc m laqum. ad sui libationē conat. Dicn, Pudet hōnem m homīe nō posse. quod nā pt m uolucre, Ad idē moue debet amor. qui hetur ad sanitatem corporis. Aug, Cū gaudio debet facere mortalis futuri. quod fuit p. fecen — de morte moritur, Item ad hoc debet mitate amor quem deus & angeli hnt ad salutē nrām. Ad hc pt. Quid ē hō q̄ mnotuisti eū. aut filius homīs q̄ repuisti eum. Demq mittis ei vm genitū tuū. emittis spm tuū. & ne quid ad opa solliciti dmis nrē iuiet m celestibus. etiā illos bonos spūs ppe nos mittis in misteriū. Omis enim st administrii spūs. hebr. i. Ad xime ad stabilitatē valet grū. Vn legit de spū q̄ sit stabilis sapiē vi, hebr vl. Optimū ē grā stabilire cor, Sicē ēra si humor defluit m puluerem redigitur & aueno dispergitur. & cor cum ab eo spūs recessit efficit cinis. sic si grā spūs scī defuit. nouitij ad modum puluis fit mstabilis. In ps. Non sic impij nō sic. q̄ tanq̄ puluis & c. Deo frequē de uote debz mnocare spm scm. q̄ confirmet quod in eo opatus est, Quarta ps hui libri. q̄ mtrans religionem mchil mdi

Quendū ē omino debeat retnē. — C. xm,

Illi q̄ mdo relicto ad religionē venit. ne aliq̄ mdi retineat. primo ut deus eū totū teneat. secō ne p modico maxima amittat. tertio ut pacem cordis hre valeat. Si aliq̄ mdi retinet. princeps mdi in eo aliq̄ hī. & nō ē totus dei, Vult xpūs principem mdi mchil hre in suis suis. sic in ipo mchil huit, Ioh xm. Venit princeps mdi hui. & in me nō hī quicq̄, Ajath vi. Flemo pt duob dmis seruire, Christus suis suis sufficientissim ē & ptector & pusor & remunator, Stimis est cupidus. cui nō sufficit deus, Non sentit de dno in bonitate. q̄ credit q̄ ipse ul nō velit, vl nō possit, prudē suis suis, Verecundiam ei facit. qui m parte sibi ut timens ne si deo totaliē buiet, nēia hre non possit, Ioh, Non hī xpus vn alat pauperes suos. Valde fatue agit. qui p deo mdum reliq̄ q̄ aliq̄ retinet p quo deū amittit. Ipse similis ē homī negociatori q̄renti bonas margaritas. Qui inuenta vna pciosa margarita. uendit omia q̄ hī & emit eam. eā vero emptam pedibus conculcat. & p michilo dat, Ad cumulū etiā fatuitatis facit. q̄ quotidie ieuinis vigiliis & orationibus non cessat eam emere. cū tn m tali statu nullo mō possit eā adipiscī. Cum dns eū de naufragio seculi eripuit. & q̄ m loco tuto sz m naui religionis eū posuerit. tpe fortune m naui aqua pmit. m q̄ se sbmergit, Ille illo vide posse dia sic dixerunt barbari de paulo. a naufragio maris libato. cū manu ei vipera adhesisset. Vtiq hō hic homicida ē. qui cū euasit de mari. vltio diuina nō sinit eū viuere ad xpum, Talis de loco salutis fugit sibi locum pditionis. cū iam sit morituus.

A dya° finiuet